

Deli Rüzgar

– Ayışığı · 16 Ocak 2019

DELİ RÜZGAR

ne zaman deli rüzgar esse

yüreğime bir ürperti çöker

ruhumun derinliklerinde

sörf yapar hüznün dalgaları

camı açık pencereden eprimiş bir tül havalanır

balkon ipinde sallanır paramparça çamaşırlar

tel tel uçuşur güz sarısı saçlarım

rüzgara karşı duran bir uçurtma ağaca asılır

yükselen toz bulutları altında

gövdesi devrilen,yana yatmış ağaçlar

kırılan ölü dallar görürüm sokakta

ağıtlar yakarım peşi sıra

korkutan siyah gecede

bitmeyen yalnızlıklar sarar etrafımı

ruhuma çöker karabasanlar

umutlarım buz keser

korkudan tüner kanadı kırık kuşlar

alır herkesi bir pazar yeri telaşı

avını bekler pusudaki avcılar

derin bir yürek acısı içimi kemirir

sen kokan gökyüzünde

ay yüzünü karartır,görünmez olur

beyaz bir martı feryadını semaya uçurur

hırçın denizdeki dalgalar şaha kalkar

acı türküler söyler hoyrat rüzgar

her estiğinde kırıp döker,yüreğimi talan eder

önüne katar sevdiklerimi,koparır benden

umutsuzca bakar kalırım,dönerler mi diye geriye

ortalıkta bir direniş başlasa da yeniden

dokunabilir miyim ki sana sahiden

alıp başımı gidesim varken çok uzaklara

henüz hazır değilim ki ben yeni ufuklara

AYLA CERMEN TÜFEKÇİ